

עין משפט
נר מצוה
יד:

עא א מ"י פ"ג מהל'
מלכים הלכה ח סג
פסק ט:

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מורד במלכות הוא ולא צריך למדייניה. קשה א"כ היאך גרס פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף טו. וסא) דיני נפשות במלכות מן הכד מדכתוב גבי נבל ויחגרו איש חרבו ויחגור גם דוד חרבו (ש"א סא) והא מורד במלכות הוה ולא בעי למדייניה ועוד קשה

ימורד במלכות הוא ולא צריך למדייניה
אמרה לו עדיין שאל קיים ולא יצא טבעד
בעולם אמר לה: כירוך מעמך וברכה את אשר
כלילתי (היום הזה) מבא בדמים דמים תרתי
משמע וא' אלא מלמד שגילתה את שוקה
וזהל' לאורה ג' פרסאות אמר לה השמיעי' את
אמרה לו: לא תתיה ומאי נדך לפוקה ואת
מכלל דאיכא אחרייה ומאי ידך מעשה דבת
שבוע ומסקנא הכי הואי ³והיתה נפש אדוני
צצורה בצדור החיים כי הוות מיפטרא מיניה
אמרה ליה ²והיכי ה' לאדוני וזכרת את
אמתך אמר רב נחמן היינו דאמרי איניש
איתתא כהדי שותא פילא איכא דאמרי
שפיל ואיל בר אוואז ועינוהו מימיי
חולדה דכתיב: יולד חלקיהו הכהן ואחיה
ועכבור וגו' ובמקום דקאי ירמיה היכי
מסתניא איהי אמרי בי רב משמיה דרב
חולדה קרובת ירמיה היתה ולא הוה מקפיד
עליה ויאשיה גפיה היכי שבק ירמיה
ומשדר לגבה אמרי דבי רבי שילא מפני
שהנשים רחמניות הן ר' יוחנן אמר ירמיה
לא הוה התם ⁴והולך להחזיר עשרת
שבטים ⁵ומגלו דאהדור דכתיב: כי המוכר

הי"ך ישב דוד דנין וזא אין מושיבין
 למלך בנסהדרין כדאמרינן במסכת
 נדרים (דף ק"ג) ודף ע"ק
 וזא מפי' נדרים בהמה וילא (שם דף ט.)
 ובי אוריה דקאמר שהיה לו דנין
 בנסהדרין ואמאי וזא מורד במלכות
 וזא וי"ל דהכא הי"ט מורד במלכות
 הוא ולא לרך להדייניה כפאר דני
 נפשות שדנין ב' ביום למות וביים
 שנלאמרו למזבא אלף אפילו ב' ביום
 נומרינן למזבא והייט הא דקאמר היה
 אציגיל וכי דנין דני נפשות בלילה
 וזא לך להמתין לגמור עד למחרת
 והוא שבי' הא מורד במלכות הוא
 ואין לרך להמתין עד למחר אבל
 לדנו ודאי נרך וזא לא קאמר דאין
 שישב דוד בנסהדרין דנין דאין
 מושיבין מורד בנסהדרין הייט משום
 דלא הוי כנדרו להיות יושב ושותק
 אבל בני מרד כנדרו הוא להיות יושב
 ושותק לפי שהוא נוגע דבר:
 ח"פ מאי מביא ברייתא דר' ירמיה
 דם נדה ושפיכות דמים מלמד
 ששאלה שוקה. ולא גרסין איהא
 לאמרינן מלמד שגילה שוקה דהא
 השתא מפלג מאי חרי דמיס ועד
 השתא לא פריש להו:

שגלתה שוקה והחך דוד אֶמֶר
 ג' **פרסאות**. קשה
 היחך אותה נדיקת גלתה שוקה לפני
 היחך עוד קשה למחץ בגומא לומר
 סבלן לאור שוקה ג' **פרסאות** וייל
 נמלא בפסרים מדויקים שנקוד בהן
 לאורה כלומר לאור שלה פירוש נמלאה
 לה דוד והלך באור חמימות שלש
 פרסאות: **דאניאלי** ונבכה
 והושע. קשה היחך נבכה הא אמרי'
 פ' הערל (ינמו דף עו. וס') דלפילו
 בגידותו ס'ילי להו חתחת וצריך לומר
 שלא היתה מנוגע עממין אלא משאר
 עממין ובאח למד שם ט'ס מפרשי
 שצדו לומר שלא הזהירו על לאו דלא
 שתקנו עד לאחר שנגמלו לארץ וזה
 צדו דאמרי' שגדרש דנמנים באו
 להזהיר בימי משה כמו בימי יהושע
 ואף על פי כן לא הזהירו לבא בקהל
 אלא היו חושבי עצים ושואבי מים
 אלא דקדוש שעברו את הירדן
 ונגמלו לארץ הזהירו עליהם ס'
 ארבע

הכא 'בן חררם וכתיב ההם
נחמן שמונה נביאים והם כה
ישריה מוחסיה ירמיה חלקיה
הנביאיה מבני בניה של רח
השני אמר ליה "עינא סב
ונסבה יהושע ומי הווי ליה זו
הה תקשרי בחלק אשר הורדנו בו ואת אביך וא

כלותי. מנעת אחתי בדמים. דס נדה וספירות דמים: שגיגת
שוקה. ונחלזה לה ונחצה ולא שמעה לו כדמסים ואיל: לפוקה.
(א) כמו פיק בדרים (נחוס ב): הכי גרסי' ואם מכלל דאיכא אחרי' ומאי
גיסו מעשה דכח שבע ומסקנא הכי הוה. והכי פירושה מדקאמרה

וְלֹא צִרְךָ לְמִדְיָנִיָּה
קָיִים וְלֹא יֵצֵא טַבַּעַךְ
עִמָּךְ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר
בְּדָמִים דָּמִים תִּרְתִּי
שִׁנְיָתָה אֶת שׁוּקָה
אָמַר לָהּ הַשְׁמִיעֵנִי לִי
וְאַתָּה לֹךְ לַפּוֹקָה זֹאת
מֵאֵי נִיהוּ מַעֲשֶׂה דְבַת
וְהִיטָה נַפֶּשׁ אֲדוֹנִי
הָיוֹת מִיַּפְטָרָא מִיָּנִיָּה
לְאֲדוֹנִי וְזָכְרָה אַתְּ
הֵינִי דְאֲמַרִי אִינְשֵׁי
פִילְכָא אִיכָא דְאֲמַרִי
זֶה וְעֵינֵיהִי מִיִּטְיִי
לִקְרֹהוּ הִכְהֵן וְאֲחִיקָם
קָרִיא יִרְמְיָה הִכִּי
יָרַב מִשְׁמִיָּה דְרַב
יָהִה וְלֹא הוּא מִקְפִּיד
הִכִּי שְׁבִיק יִרְמְיָה
יָבִי רַבִּי שִׁילָא מִפְּנֵי
ד' יוֹחָנָן אֲמַר יִרְמְיָה
לְהִתְחַיֵּי עֵשֶׂר
דְּרַכְתִּיב כִּי הַמוֹכֵר
פֶּשֶׁר יוֹבֵל בְּטָל וְגַבִּי
אֵלָּא מַלְמַד שִׁרְמְיָה

יִלְיָאִישׁוֹ וּכְשֶׁעָלָה עַן דְּבַר הַסֵּפֶר אֶל־
 חוֹלְדָה לֹא הָיָה שָׁם יִרְמְיָהּ (ו) וּמִזֶּמֶר
 לְמִנּוּת אֵת הַיּוֹזֵל וְלֹא הִסְפִּיקוּ לְמִנּוּת
 אֶל־הַ שְׁמִיטוֹת עַד שֶׁחָזַר דְּבַר הַצִּיּוֹן
 וַיֹּאמֶר מִה הַיּוֹן הָלַךְ. בִּיאִשְׁיֹו כְּמִיב
 בְּחִיטּוֹ בְּצִיּוֹת אֶל וְעַל עֲלָמּוֹת
 הַכּוֹמְרִים בְּצִיּוֹת אֶל עַל הַמּוֹצָא
 שֶׁהָיָה יִדְעֵשׁ מִה יִצִּיב בְּצִיּוֹת (ז)
 וְהָלֹא יִשְׁמַל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל (ח) הָיָה
 שֶׁהָיָה שֶׁהָעֵמֶד יִדְעֵשׁ אֵת הָעֵבֶל:
 שֶׁסָּקִיד. שֶׁהָיָה חֵיל וּגְדוּלָה. כְּמוֹ (ט)
 וְהָיָה קִיָּר כְּמוֹ נִטְעָה (י) וְהָיָה
 לֹא נִשָּׂא יוֹדֵעַ לְנֶשֶׁי. לֹא נִשָּׂא חֲשִׁיטוֹת
 לְנֶשֶׁי: וּסְגִינָן שְׁמִיטָה. שְׁמִיטָה
 מִחוּסוֹת: זִיבּוֹרְשָׁא. דְּבוּרָה:
 כִּרְכּוּשָׁא. חוֹלְדָה: בֵּן מַחֲסֵד.
 וְהָיָה דִּקְרָא עַל בְּעֵלָה קָא מַחֲסֵד
 מִיָּחוּ בְּנִפְשֵׁי כְּמִיב: אִמֶּר לִי
 עֵינָא סָבָא מִיָּי וּמִיָּי וּמִיָּי וּמִיָּי
 שְׁמִיטָה. לְכוּרָה יֵד יֵד וְעַל יֵד
 מַחֲפָשׁ אֲמִיתוֹ שֶׁל דְּבַר הָאֵל
 הָאֵל: נוֹן בְּנוֹ יוֹשֻׁעַ בְּנוֹ. אֵת
 שֶׁבַע אֲפִרְסִי מִיָּחֶס הַכְּמוֹת עַל הַיּוֹשֻׁעַ
 וּמִיּוֹשֻׁעַ לְמִטָּה לֹא יִיחָס אֵשׁ:
 בְּשִׁלְמָה

הבא ⁴ בן תקוה וכתיב התם ¹³ יאת תקות חוש
אוכמא מיני ומינד תסתיים שמעתא דאיגירא
גון בנו יהושע בנו בני לא הוו ליה בנתן הוו ליה
בשלמא

ספי אליך הכיתה: יהושע ב יח 14. נזן בנו יהושע בנו: דברי הימים א ו כז

מסורת הש"ס

(א) ב"ק לג. (ב) עירן לג.
(ג) ופי' רש"י במסכת
סוטה דף קי: ד"ה עשרת
(ד) ונקטמן ע"ש.
(ה) ופי' ב"ב קכג: א.
(ו) ופירש פת. (ז) ונרמז
ב ע"ש פירש פתחים פת.
(ח) ע"ז טו: ע"ש פירש.
(ט) ומ"ב כג. (ע) וז"ל ירא
(פ) וז"ל של. (ז) וז"ל ירא.
(ל) ופי' פירש נערכין לג.
(מ) ופי' דאמרינן בללו דלא
תתחנף אף לאחר שנתגיירו.
(נ) ופי' חוס' טעם חס'
ד"ה לרבות. (ו) ופי' חוס'
נעטין מז. ד"ה כיון.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בחדר מל
שהאמנה מדברית. עין
סוסה דף ט ע"ב רש"י
ד"ה שומא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' תרמי נש
בנימאח יהירין סוויין:
(ב) נש' אלמ רב
מתן מילדא הבויא
מנני: (ג) רש' ד"ה
לפוקא לשו פסיק בשרון
ברכים כמו פסיק ברכים:
(ד) ד"ה כדרי שווא
וסי' שאס ימות גבל
יפאס: (ה) ד"ה אלמ
תלמי וסי' לא היה שם
ימיה וראשיתו המלך
מלך עליהם וסווי' למנני
וסי' אלמ תמש שמיטות:
(ו) ד"ה ש' קציר
וסי' וגדולה כמו תשלח
קצירה ועש' קציר:

הגהות הגר"א

[א] בַּמָּוֶל (אֵלֶּה) מִלְּמַד
שֶׁיִּלְמַד אֶת הַיָּד וְהָיָה
אֵלֶּה הַשְּׂמִינִי לִי אֲמַרָה לוֹ
תַּחֲתָא:

מוסף רש"י

[illegible]